

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.407/2017/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
. Rothermel Erika előadó bíró
. Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes neve
(cím)

A felperes képviselője: Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda
. Izsó István ügyvéd
(cím)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi
Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: övárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
26.K.33.895/2016/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.33.895/2016/5. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A mongol állampolgár felperes 2014. április 29. napjáig

rendelkezett érvényes tartózkodási engedéllyel, melynek hatálya alatt kereső tevékenység folytatása célú tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmet terjesztett elő. Kérelmét az idegenrendészeti hatóság 2014. június 5. napján kelt 106-1-21908/6/2014-T. számú határozatával elutasította, egyben a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Mongólia területére kiutasította.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az eljárást megszüntette, a felperes kereseti kérelmét a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasította. A felperes ezt követően több alkalommal terjesztett elő tartózkodás engedélyezése iránti kérelmet, legutoljára 2016. március 3. napján, egyúttal tartózkodási engedély iránti kérelmével együtt méltányossági kérelmet is benyújtott. Az idegenrendészeti hatóság a méltányossági kérelemnek helyt adott, és a tartózkodási engedély iránti kérelmet érdemben vizsgálta. Az eljárás eredményeképpen 2016. április 28. napján kelt 106-1-12537/10/2016-T. számú határozatával a kérelmet elutasította, egyben a felperest az Európai Unió tagállamainak területéről Mongólia területére kiutasította. Az elsőfokú hatóság határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes nem igazolta magyarországi megélhetését biztosító anyagi fedezet meglétét, valamint jogerős és végrehajtható kiutasítás hatálya alatt állt, ezért a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13.§ (1) bekezdés f) és h) pontja, a 18.§ (1) bekezdés a) pontja, a 20.§ (1) bekezdés a) pontja, a 29/A.§ (5) bekezdése és (7) bekezdés a) és b) pontjai, valamint a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.27.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29.§ (5) és (6) bekezdései, a 47.§ (8) bekezdés b) pontja, és 59.§ (1) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásával elutasította.
- [3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a másodfokú eljárásban több alkalommal hiánypótlást bocsátott ki, amelyeknek a felperes nem tett eleget. Nem nyilatkozott arról, hogy a 2014. április 15-én kelt nyilatkozatában önként vállalt országelhagyási kötelezettségének eleget tett, vagy sem. Az alperes 2016. augusztus 15. napján kelt 106-T-26312/10/2016. számú határozatával az elsőfokú döntést az indokolási rész kiegészítésével helybenhagyta. Határozatának indokolásában utalt arra, hogy a 2014. évben elrendelt kiutasítás a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. november 2. napján kelt 39.Kpk.46.128/2015/4. számú végzésével jogerős és végrehajthatóvá vált, ezért a másodfokú eljárás tárgyát képező tartózkodási engedély iránti kérelem idején a felperes jogerős kiutasítás hatálya alatt állt.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [4] A felperes kereseti kérelmében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [5] Az alperes ellenkérelmében fenntartva határozatának indokolásában

foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában előljáróban a felperes alapelvi sérelmekre történő hivatkozásával kapcsolatban megállapította, hogy az alapelvek szubszidiárius jellegéből következik, hogy amennyiben a jogvita tételes jogszabály alkalmazásával megítélhető, úgy a döntést arra kell alapozni. Miután a felperes egyfelől nem indokolta kellően az alapelvi sérelmek mibenlétét, másfelől a per tárgyát képező határozatra tételes jogszabályok vonatkoznak, így a bíróság nem az alapelvek alapján vizsgálta felül a felperes által támadott jogerős határozat jogszerűségét.
- [7] Az elsőfokú bíróság nem adott helyt a felperes azon állításának, hogy a hatóság megsértette a Harmtv. 13.§ (1) bekezdés h) pontját. Hangsúlyozta, hogy a jogszabály a Magyarországon való tartózkodás feltételeként rögzíti, hogy a kérelmező ne álljon kiutasítás hatálya alatt. Az alperes a határozat meghozatala során ezt a körülményt kellő alapossággal vizsgálta és tényszerűen állapította meg, hogy a felperes még a 2014. évben elrendelt kiutasítás hatálya alatt áll. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes által hivatkozott méltányossági kérelem benyújtása és annak pozitív elbírálása nem eredményezte a kiutasítás alóli mentesülést. Megállapította, hogy a jelen peres eljárásnak a méltányossági kérelem tárgyában hozott engedélyező határozat nem képezte tárgyát, így annak jogszerűségét, illetőleg a további, a felperes tekintetében hozott idegenrendészeti határozatokkal történő ellentmondását nem vizsgálhatta. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, miszerint nincs jogszabályi alapja annak, hogy a felperes esetében a hatóság a méltányossági kérelem elfogadásával a kiutasításról is döntött. Olyan jogértelmezési módszert sem nevesített a felperes, amely konkrét jogszabályi rendelkezés nélkül elfogadhatóvá tenné azt a felperesi kiterjesztő értelmezést, miszerint a méltányossági kérelem folytán engedélyezett tartózkodási engedély előterjesztése egyben a kiutasítás törlését eredményezte volna. Az Alaptörvény 28. cikke ezt a jogértelmezést nem támasztja alá, továbbá nem következik sem a nyelvtani, sem a cél szerinti jogszabályi értelmezésből.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A felperes a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését, és helyette a jogszabályoknak megfelelő, illetőleg a kereseti kérelemnek helyt adó ítélet meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogsértő módon értelmezte a vonatkozó jogszabályokat. Hangsúlyozta, hogy a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontja és (4a) bekezdése alapján méltányossági kérelme elfogadásra került.

Álláspontja szerint ezzel az elsőfokú hatóság azt a körülményt is elfogadta, hogy tartózkodási engedély kiadása iránti eljárásban a kiutasításnak nincs relevanciája, mivel amennyiben kiutasítás hatálya alatt állt volna, úgy annak engedélyezése is értelmetlen, hogy Magyarországon nyújthassa be a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet. Előadta, hogy a jogerős ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdését, mivel jogsértő módon állapította meg, hogy az alperesi határozat jogszerű, így közvetve sérti a Harmtv. 13.§ (1) bekezdés a) pontját, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (2) és (2a) bekezdését.

- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Hangsúlyozta, az a körülmény, hogy az alperesi hatóság a felperes méltányossági kérelmének helyt adott, nem eredményezi a kiutasítás hatálya alóli mentesülést. Álláspontja szerint az alperesi hatóság lehetővé tette, hogy a felperes belföldön terjessze elő tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmét, nem jelenti azt, hogy a korábbi idegenrendészeti eljárásban elrendelt kiutasítás hatályát vesztette volna. Az alperes kiemelte, hogy a másodfokú eljárásban több alkalommal hiánypótlási felhívást küldött a felperes részére azzal, hogy útlevelével igazolja, miszerint a 2014-ben elrendelt és általa vállalt országelhagyási kötelezettségnek eleget tett. A felperes azonban a hiánypótlási felhívásra nem válaszolt, az iratanyagból pedig megalapozottan került megállapításra, hogy a felperes továbbra is jogerős és végrehajtható kiutasítás hatálya alatt áll. Az alperes előadta, hogy mind a bíróság, mind az idegenrendészeti hatóságok kellő körültekintéssel tisztázták a tényállást, így a hatóság döntése jogszabályszerű volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [11] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.
- [12] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.
- A Harmtv.-ben rögzített a tartózkodás engedélyezése, illetőleg a kiutasítás és a Vhr.-ben szabályozott méltányossági alapú tartózkodási engedélykérelem benyújtására vonatkozó előírások együttese valójában három különböző jogintézmény, amelyek - bár egy jogszabály részei - egymástól függetlenül is alkalmazhatóak. Az elsőfokú bíróság helyesen érvelt azzal, hogy nincs jogszabályi alapja annak, miszerint a hatóság a méltányossági kérelem tárgyában hozott határozatában a kiutasításról is döntött. Ehhez ugyanis kifejezett jogszabályi felhatalmazás kellene, amelyet sem a

Harmtv., sem a Vhr. nem tartalmaz, így nincs olyan jogszabályhely, amely a felperesi jogértelmezés kiinduló pontja lehetne. A felperesi jogértelmezést, miszerint a méltányossági kérelem folytán engedélyezett tartózkodási engedély előterjesztése egyben a kiutasítás törlését eredményezte, nem egy kiterjesztő értelmezés, hanem egyszerűen egy légből kapott állítás. A kiutasítás törlése határozati tartalmú döntést igénylő kérdés, ezért méltányossági kérelem engedélyezésének a kiutasítás törléseként történő felperesi értelmezése minden jogszabályi alapot nélkülöz és téves.

- [13] A Kúria megállapította, hogy miután a fentiek szerint a felperesi állítás a kiutasításról szóló rendelkezés törlését, illetve annak megszűnését/eliminálását nem eredményezi, a felperesre vonatkozó kiutasító rendelkezés hatályos. A Harmtv. 13.§ (1) bekezdés h) pontja szerint a Magyarországon való tartózkodás feltételei közé tartozik, hogy a kérelmező ne álljon kiutasítás hatálya alatt. Az elsőfokú bíróság helyesen érvelt, amikor kimondta, hogy ezt a tényt az alperes kétséget kizáróan alátámasztotta, azt a felperes nem cáfolta, így a tartózkodás engedélyezése egy lényeges tiltó rendelkezésbe ütközik, ennél fogva a felperes kérelme nem teljesíthető. Az elsőfokú bíróság tehát megalapozottan döntött az alperes határozatáról és állapította meg, hogy az jogszerű.
- [14] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [15] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [16] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2018. március 28.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró